

Escòcia

En tan sols deu anys Escòcia, - Alba en gaèlic escocès, llengua cooficial juntament amb l'anglès- ha passat de no tenir ni Parlament autònom a ser governada per un partit independentista, l'Scottish National Party (SNP), que preveu un referèndum d'autodeterminació per al proper 2010. Malgrat ser una llunyana reivindicació, l'establiment de l'assemblea autònoma escocesa no va ser possible fins el 1997, quan els laboristes, amb Tony Blair de candidat, guanyaren les eleccions al Parlament britànic. El fracàs conservador a Escòcia fou històric: aquest partit no aconseguí llavors ni una sola acta de diputat.

Després de 292 anys, Escòcia recuperava el seu parlament gràcies al resultat favorable del referèndum de l'11 de setembre del mateix 1997. Un 74,3% dels votants van respondre «sí» quan se'ls va preguntar si volien que fos creat un parlament escocès, i un 63,5% també van contestar afirmativament a si aquesta cambra havia de tenir poders fiscals.

El parlament escocès té capacitat legislativa i també pot variar lleument alguns impostos. Entre les competències del parlament es troben l'agricultura, l'educació, el desenvolupament econòmic, els esports, el transport, la salut, el turisme, la policia i els bombers.

Les primeres eleccions (el 1999) les guanya el Partit Laborista, amb 56 diputats sobre 129. La principal força de l'oposició fou el Partit Nacional Escocès (SNP), amb 35 escons. A les votacions de 2003, les segones en la història del parlament, tornen a imposar-se els laboristes, amb 50 diputats. L'SNP de nou és segon, però baixa fins als 27 escons, un descens compensat, en el camp independentista, per l'ascens del Partit Socialista Escocès, que puja d'un a sis escons.

El 28 de novembre de 2004 el parlament autònom d'Escòcia va completar l'abolició de les lleis feudals que, curiosament, encara persistien al país. A les eleccions del 2007 els independentistes del SNP, amb Àlex Salmond al capdavant, guanyen les eleccions per primer cop, conformant un govern amb minoria. Els independentistes de l'Scottish National Party són avui la primera força de Holyrood, el Parlament d'Escòcia, amb 47 escons sobre 129.

L'arribada dels nacionalistes escocesos al poder, el maig del 2007, va ser un revulsiu per

a les expectatives d'autogovern del país. Al cap d'un any, l'abril del 2008 es va crear la Comission on Scottish Devolution (Comissió sobre les transferències de competències a Escòcia), un organisme independent encarregat de revisar el procés dels darrers deu anys i elaborar-ne un informe per als Governos escocès i britànic, previst per aquest 2009. D'altra banda, el líder de l'SNP va presentar el llibre blanc *Choosing Scotland's future: a national conversation*, on s'explora la via de la independència, així com d'altres possibilitats de canvis constitucionals. El document també inclou l'esborrany d'un projecte de referèndum d'autodeterminació que intenta que es faci efectiu el proper any 2010, encara que l'oposició laborista, liberaldemòcrata i conservadora s'hi oposa en principi. De fet, el primer ministre escocés Salmond, a primers de setembre, ja ha anunciat que presentarà al Parlament la llei sobre el referèndum.

Com que l'SNP governa en minoria, haurà de convèncer a almenys 16 diputats de l'oposició per tirar endavant la llei que permeti la consulta, comptant que els dos escons del Partit Verd ja hi donen suport. La proposta de l'SNP està estudiant que en el referèndum hi figurin tres opcions: sí a la plena independència; no i manteniment de la situació actual, o augment de les competències i autogovern (sense arribar-hi a la independència) en el qual els votants enumerin les opcions per ordre de preferència.

La llei pel referèndum, com sigui, ja marca el calendari polític i s'haurà de votar. En aquest context els partits de l'oposició si voten que no a la celebració del referèndum tenen molt a perdre ja que a la Gran Bretanya bloquejar una consulta popular pot desgastar del tot els que s'ho proposin. La mentalitat es ben diferent a l'espanyola. Fins i tot, els que no comparteixen la idea d'un Estat escocés independent, ho interpretarien com un gest profundament antidemocràtic.

Si finalment s'organitza el referèndum (segons la correlació de forces, de no fer-se ara els nacionalistes ho intentarien per a la següent legislatura) i Escòcia tria el camí de la independència, tot indica que seria la primera nació sense Estat en integrar-se a la Unió Europea per la via de l'ampliació interna. Això significaria que, l'endemà de la independència, Escòcia esdevindria automàticament Estat de ple dret de la Unió Europea.

Escòcia:

Idiomes oficials: Gaèl·lic escocés, Scots i anglés

Capital: Edimburg

Ciutat més gran: Glasgow

Superfície: 78.772 km²

Població: 5.116.900 , Estimació 2005

Densitat: 167,5 hab/km²

Moneda: Lliura esterlina (GBP)